TERTIA PARS PSAL/TERII CVM TITVLIS & Argumentis doctiſſimi Theologi Iacobi fabri Stapulenſis.

¶ Titulus nullus. Pſalmus de Chriſto domino. Propheta in ſpiritu inducit dominnm ad patrem.

IN te dñe ſperaui nõ confundar ¶ Pſalmus
ĩ ęternũ, in iuſticia tua libera me & eripe me
Inclina ad me aurem tuam, & ſalua me.
Eſto mihi in deum protectorem & in locum munitum,
vt ſaluum me facias. Qm̃ firmamentum meũ & refugi-
um meũ es tu. Deus meꝰ eripe me de manu pc̃tõris, &
de manu cõtra legẽ agẽtis & iniq. Qm̃ tu es patiẽtia mea
dñe, dñe ſpes mea a iuuẽtute mea. In te cõfirmatus ſum
ex vtero, de vẽtre matris meę tu es ꝓtector meus. In te
cantatio mea ſemꝑ tanq̃ ꝓdigiũ factus ſum multis, & tu
adiutor fortis Repleat̃ os meũ laude vt cantẽ gl'iam tuã,
tota die magnitudinẽ tuã. Ne proijcias me in tꝑe ſenectu
tis, cum defecerit virtus mea ne derelinquas me. Quia
dixerũt inimici mei mihi, & qui cuſtodiebãt animã meã
conſiliũ fecerũt in vnũ. Dicẽtes deus dereliquit eũ, pſe-
quimini & cõprehendite eũ, quia nõ eſt qui eripiat. De
us ne elongeris a me, deus meus in auxiliũ meũ reſpice.
Confundãtur & deficiant detrahẽtes animę meę, operi
riant̃ cõfuſione & pudore q̄ quęrũt mala mihi. Ego autẽ
ſemꝑ ſperabo, & adijciã omnẽ laudẽ tuam. Os meũ an-
nũciabit iuſticiã tuã, tota die ſalutare tuũ. Qm̃ nõ cogno
ui literaturã introibo ĩ potentiã dñi, dñe memorabor iu-
ſticię tuę ſoliꝰ Deꝰ docuiſti me ex iuuẽtute mea, & vſq̃
nũc ꝓnunciabo mirabilia tua. Et vſq̃ in ſenectã & ſeniũ,
deus ne derelinq̃s me. Done ãnunciẽ brachiũ tuũ, gñã-
tioni omni quę vẽtura eſt. Patientiã tuã & iuſticiã tuã de
us vſq̃ ĩ altiſſima q̃ feciſti magnalia, deꝰ quis ſimilis tibi?

Universitäts Bibliothek München

Quãtas oſtẽdiſti mihi tribulatões multas & malas & cõ
uerſus viuificaſti me, & de abyſſis terrę iterũ reduxiſti
me. Multiplicaſti magnificentiã tuã, & conuerſus cõſola
tus es me. Nã & ego cõfitebor tibi in vaſis pſalmi verita
tẽ tuã deus, pſallã tibi in cithara ſanctus Iſrael. Exultabũt
labia mea cũ cãtauero tibi, & aĩa mea quã redemiſti. Sed
& lingua mea tota die meditabit̃ iuſticiã tuã, cũ cõfuſi &
reueriti fuerint qui quęrunt mala mihi.

¶ Titulus Solomoni. Pſalmus de Chiſto domino, rege pacifico Propheta in ſpiritu loquitur.

DEus iudicium tuũ regi da, & iuſtitiam tuã fi/
lio regis. Iudicare populũ tuum in iuſticia, &
paupes tuos in iudicio. Suſcipiãt mõtes pacẽ
populo, & colles iuſticiã. Iudicabit paupes populi, & ſal
uos faciet filios pauperꝝ, & humiliabit calũniatorem. Et
permanebit cũ ſole & ante lunam, in generatione gene/
rationũ. Deſcendet ſicut pluuia in vellus, & ſicut ſtillici
dia ſtillantia ſuper terram. Orietur in diebus eius iuſticia
& abundantia pacis, donec auferat̃ luna. Et dñabit̃ a ma/
ri vſq; ad mare, & a flumine vſq; ad terminos orbis ter/
rarũ. Corã illo procidẽt æthiopes, & inimici eius terram
lingent. Reges tharſis & inſulę munera offerent, reges
arabũ & ſaba dona adducent. Et adorabũt eũ omnes re/
ges, omnes gentes ſeruient ei. Quia liberauit paupẽm a
potente, & pauperẽ cui nõ erat adiutor. Parcet pauperi
& inopi, & animas pauperum ſaluas faciet. Ex vſuris &
iniquitate redimet aĩas eorum, & honorabile nomẽ eorꝝ
coram illo. Et viuet & dabit̃ ei de auro Arabię, & adora
bũt de ipſo ſemp̃, tota die bñdicent ei. Erit firmamentũ

in terra in ſummis montiũ ſupextolletᷣ ſup libanum fru-
ctus eius, & florebũt de ciuitate ſicut fœnũ terrę, Sit no-
men eius bñdictũ in ſæcula, ante ſolẽ pmanet nomẽ eius
Et bñdicentᷣ in ipſo oẽs tribus terrę, omnes gẽtes magni
ficabũt eũ. Bñdictus dñs deus iſrael, qui facit mirabilia
ſolus. Et benedictũ nomen maieſtatis eius in æternũ, &
replebitur maieſtate eius omnis terra, fiat fiat.

¶ Titulus, Canticũ Aſaph. Pſalmus de chr̃o dño. Propheta in ſpiri-
tu inducit dñm nunc in ſe, nunc in membris loquentem.

QVam bonus iſrl' de⁹, his q recto ſunt corde.
Mei aũt pene moti ſunt pedes, pene effuſi
ſunt greſſus mei. Quia zelaui ſup iniquos,
pacẽ pctoꝝ videns. Quia nõ eſt reſpectus
morti eoꝝ. & firmamentũ in plaga eoꝝ. In labore hoĩm
nõ ſunt & cũ hoĩbus nõ flagellabuntᷣ Ideo tenuit eos ſu-
perbia, opti ſunt iniqtate & impietate ſua. Prodijt quaſi
ex adipe iniquitas eoꝝ, trãſierũt in affectũ cordis. Cogi
tauerũt & locuti ſunt nequitiã, iniquitatẽ in excelſo locu
ti ſunt. Poſuerũt in cœlo os ſuũ, & lingua eoꝝ tranſiuit
in terra. Ideo conuertetᷣ populus meus hic, & dies pleni
inuenientᷣ in eis. Et dixerñt qũo ſcit deus, & ſi eſt ſciẽtia
in excelſo? Ecce ipſi pctõres & abundãtes in ſæcl'o, obti
nuerũt diuitias. Et dixi ergo ſine cauſa iuſtificaui cor me
um, & laui inter innocẽtes man⁹ meas. Et fui flagellatus
tota die, & caſtigatio mea in matutinis. Si dicebã narrabo
ſic, ecce nationẽ filiorũ tuoꝝ reprobaui. Et exiſtimabã
vt cognoſcerem, hoc labor eſt añ me. Donec intrẽ in ſan-
ctuariũ dei & ĩtelligã in nouiſſimis eoꝝ. Verũtñ ꝓpter
dolos poſuiſti eis, deieciſti eos dũ alleuarentᷣ. Qũo facti

ſunt ĩ deſolationẽ: ſubito defecerũt, perierũt propter ĩiq
tatẽ ſuã. Velut ſomniũ ſurgẽtiũ dñe, ĩ ciuitate tua imagi
nẽ ipoꝝ ad nihilũ rdiges. Quia ĩflãmatũ ẽ cor meũ & re-
nes mei cõmutati ſũt, & ego ad nihilũ rdactꝰ ſum & neſ-
ciui. Vt iumẽtũ factꝰ ſum apud te, & ego ſemꝑ tecũ. Te
nuiſti manũ dexterã meã & ĩ volũtate tua deduxiſti me,
et cũ gloria ſuſcepiſti me. Quid enĩ mihi ẽ ĩ coelo, & a te
quid volui ſuꝑ trã. Defecit caro mea & cor meũ, deꝰ cor
dis mei & ꝑs mea deꝰ ĩęternũ. Quia ecce q elõgãt ſe a te
ꝑibũt, ꝑdidiſti omnẽ q fornicat abs te. Mihi aũt adhęrere
deo bonũ eſt, ponere ĩ dño deo ſpem meã. Vt ãnũciem
omnes prædicationes tuas, in portis filię ſyon.

¶ Titulus, Eruditio Aſaph. pſalmus manifeſtatio lõge humiliationis populi Chriſti. & hæc videtur eſſe quæ ad tꝑa noſtra ſe extẽdẽs, ſolos Hiſpanos, Gallos, Britãnos, Germanos, Pãnonios, Italos cũ paucis alijs ex ĩtegro Chriſto reliquerit. reliquos aũt fere oẽs, ſecta beſtial' occuparit. cuiꝰ (miſerante Chriſto) e proximo finis ſperatur. poſt quam & paſtor vnus & ouile vnum futurum eſt. & illa erunt nouiſſima tempora. Propheta inducit in ſpiritu populum fidelem.

VT quid deus repuliſti in finem, iratus ẽ furor
tuus ſuꝑ oues paſcuę tuę: Memor eſto cõgre
gatioĩs tuę, quã poſſediſti ab initio. Redemiſ-
ti virgã hęreditatis tuę, mons ſyon in quo habitaſti ĩ eo.
Leua manꝰ tuas ĩ ſuꝑbias eoꝝ ĩ finẽ, quãta malignatꝰ eſt
inimicꝰ ĩ ſancto. Et gloriati ſũt q oderũt te, ĩ medio ſolen
nitatis tuę. Poſuerũt ſigna ſua ſigna, & nõ cognouerunt
ſicut in exitu ſuper ſummum. Quaſi in ſylua lignorum
ſecuribus exciderunt ianuas eius in idipſum, in ſecuri &
aſcia deiecerũt eã. Incẽderunt igni ſanctuariũ tuũ terra,
polluerũt tabernaculũ nois tui. Dixerũt ĩ corde ſuo cogna

tio eorum ſimul, quieſcere faciamus omnes dies feſtos dei a terra. Signa noſtra non vidimus, iam non eſt pro/pheta, & nos nõ cognoſcet amplius. Vſq; q̃ deꝰ impro/perabit inimicus, irritat aduerſariꝰ nomẽ tuũ in finẽ. Vt quid auertis manũ tuã & dexterã tuã, de medio ſinu tuo in finẽ. Deꝰ aũt rex noſter ãte ſęcula, operatus eſt ſalutẽ in medio terræ. Tu cõfirmaſti ĩ virtute tua mare, cõtribu laſti capita draconũ in aquis. Tu cõfregiſti capita draco/nis, dediſti eũ eſcã populis ęthiopũ. Tu dirupiſti fõtes & torrẽtes, tu ſiccaſti fluuios etham. Tuus eſt dies & tua ẽ nox, tu fabricatus es aurorã & ſolem. Tu feciſti õnes ter minos terrę, ęſtatẽ & ver tu plaſmaſti ea Memor eſto hu ius inimicus improperauit dño, & populꝰ inſipiens inci/tauit nomẽ tuũ. Ne tradas beſtijs animã confitẽtem tibi, & aĩas pauperũ tuorũ ne obliuiſcaris in finẽ. Reſpice ĩ te ſtamẽtũ tuũ, quia repleti ſũt q obſcurati ſũt terrę domi/bus iniquitatũ. Ne auertatur humilis factus cõfuſꝰ, pau/per & ĩops laudabunt nomen tuum. Exurge deus iudi/ca cauſam tuã, memor eſto improperiorũ tuorũ q̃ ab inſi piente ſũt tota die. Ne obliuiſcaris voces inimicorũ tuo/rum, ſuperbia eorum qui te oderunt aſcendit ſemper.

¶ Titulus. Ad victoriam vt non diſperdas pſalmꝰ cantici Aſaph. precatᷓ ĩ titulo ꝓpheta ne diſꝑdat deꝰ ĩ nouiſſimo iudicio. p̃s de Chrſto domino. propheta in ſpiritu inducit Chriſtum dominum ad patrem.

COnfitebĩur tibi deꝰ cõfitebĩur, & ĩuocabimꝰ nomẽ tuũ Narrabimꝰ mirabilia tua, cũ accep o tempꝰ ego iuſticias iudicabo. Liq̃facta ẽ t/ra & omnes qui habitant in ea, ego cõfirmaui colũas eiꝰ

Dixi iniquis nolite iniq̄ agere, & delinquentibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altū cornu veſtrū, nolite loqui aduerſus deū iniquitatem. Quia neq; ab oriente neq; ab occidente neq; a deſertis mōtibus, qm̄ deus iudex eſt. Hūc humiliat & hūc exaltat, quia calix in manu dn̄i vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc verūtamē fex eius nō eſt exinanita, bibent ōnes peccatores terrę. Ego aūt annunciabo in ſęculum, cantabo deo iacob. Et omnia cornua peccatorū confringam, & exaltabuntur cornua iuſti.

¶ Titulus. Ad victoriam in carminibus pſalmus Aſaph canticum. Pſalmus de Chriſto domino. propheta in ſpiritu loquitur,

NOtus in iudęa deus, ī iſrael magnū nomē eius Et factus eſt ī pace locus ei⁹, & habitatio eius in ſyon. Ibi cōfregit potētias, arcū ſcutū gladiū & bellū. Illuminās tu mirabiliter a mōtibus ęteris, turbati ſūt ōnes inſipiētes corde. Dormierūt ſomnū ſuū, & nihil inuenerūt ōnes viri diuitiarū in manib⁹ ſuis. Ab īcrepatione tua de⁹ iacob, dormitauerūt q aſcenderūt equos. Tu terribilis es & quis reſiſtet tibi? ex tunc ira tua. De cœlo auditū feciſti iudiciū, terra tremuit & quieuit. Cū exurgeret ī iudiciū de⁹, vt ſaluos faceret ōnes māſuetos terrę. Qm̄ cogitatio hoīs cōfitebit̄ tibi, & reliqę cogitati oīs diē feſtū agēt tibi. Vouete & reddite dn̄o deo veſtro, ōnes q ī circuitu ei⁹ afferēt munera. Terribili & ei q aufert ſpm̄ principum, terribili apud omnes reges terrę.

¶ Titulus. Ad victoriā pro idithū Aſaph pſalm⁹ p̄s de. Chriſto domino. Propheta in ſpiritu populum ſanctum inducit.

VOce mea ad dñm clamaui, voce mea ad dñm
& intẽdit mihi. In die tribulatõis meę deũ ex
qſiui manibꝰ meis, nocte cõtra eũ & nõ ſum
deceptꝰ Renuit cõſolari aĩa mea memor fui dei & delec-
tatꝰ ſum, & exercitatꝰ ſum & defecit ſpũs meus. Anti-
cipauerũt vigilias oculi mei, turbatꝰ ſum & non ſum lo-
cutꝰ. Cogitaui dies ãtiquos, & annos ęternos ĩ mẽte ha-
bui. Et meditatꝰ ſum nocte cũ corde meo, & exercitabar
& ſcobebã ſpiritũ meũ Nũquid inęternũ proijciet deꝰ, &
nõ apponet vt cõplacitior ſit adhuc? Aut ĩ finẽ miſericor
diã ſuã abſcindet, a generatiõe ĩ generationẽ? Aut obli-
uiſceẽ miſereri deꝰ, aut cõtinebit in ira ſua miſericordias
ſuas. Et dixi nũc cepi, hęc mutatio dexterę excelſi. Me-
mor fui operũ dñi, qa memor ero ab initio mirabiliũ tuo-
rũ. Et meditabor in õnibꝰ operibꝰ tuis, & ĩ aduẽtionibus
tuis exercebor. Deꝰ in ſancto via tua quis deꝰ magnꝰ ſi-
cut deꝰ nr̃? tu es deꝰ qui facis mirabilia. Notã feciſti in po
pulis virtutẽ tuã, redemiſti ĩ brachio tuo populũ tuũ, fili-
os iacob & ioſeph. Viderũt te aq̃ deus viderũt te aq̃ & ti
muerũt, & turbati ſũt abyſſi. Multitudo ſonitꝰ aq̃rũ, vocẽ
dederũt nubes. Etẽm ſagittę tuę tranſeũt, vox tonitrui
tui in rota. Illuxerũt choruſcationes tuę orbi t̃rę, cõmota
ẽ & cõtremuit t̃ra. In mari via tua & ſemitę tuę in aquis
multis, & veſtigia tua nõ cognoſcẽt. Deduxiſti vt oues
populum tuum, in manu moyſi & aaron.

Titulus. Intellectꝰ Aſaph. Hic pſalmus inſtructio veteris ſynagogę ĩ
parabola ẽ ex ijſq̃ illis in figura cõtingebãt. q quia hiſtoriã ex exodo
cognitã tenet & ꝓlixus admodũ pſalmꝰ eſt, quẽ longo cõmẽtario Hie
rõymꝰ ad allegoriã trahit, iccirco ab expoſitiõe cõtinua tẽꝑabimus.
eius tñ ſequẽtes ſeriem & animũ quoq̊ pacto leuãtes, Chriſto dñõ ſalua
tori & liberatori nr̃o mirabiliũ oꝑatori ſequẽs epicũ carmẽ ꝑſoluemꝰ

ATtendite popule meus legem meam, incli/
nate aurẽ veſtrã in verba oris mei. Aꝑiam
in parabolis os meũ, loquar ꝓpoſitiones ab
initio. Quãta audiuimus & cognouimus ea, & patres no
ſtri narrauerũt nobis? Nõ ſunt occultata a filijs eoꝝ, in
gñatione altera. Narrãtes laudes dñi & virtutes eius, &
mirabilia eius q̃ fecit. Et ſuſcitauit teſtimoniũ ĩ iacob, &
legẽ poſuit in iſrl'. Quanta mãdauit patribus noſtris no-
ta facere ea filijs ſuis, vt cognoſcat generatio altera. Filij
qui naſcent' exurgẽt, & narrabũt filijs ſuis. Vt ponant in
deo ſpem ſuã & nõ obliuiſcant' opera dei, & mãdata eius
exquirãt. Ne fiãt ſicut patres eoꝝ, gñatio praua & exa/
ſperãs. Generatio quæ nõ direxit cor ſuũ, & nõ eſt credi
tus cũ deo ſpũs eiꝰ. Filij ephrem intẽdentes & mittẽtes
arcũ, cõuerſi ſunt in die belli. Nõ cuſtodierũt teſtamen-
tum dei, & in lege eiꝰ noluerũt ambulare. Et obliti ſunt
benefactoꝝ eius, & mirabiliũ eius q̃ oſtendit eis. Corã
patribus eoꝝ fecit mirabilia in terra ęgypti, in cãpo tane
os. Interrupit mare & ꝑduxit eos, & ſtatuit aq̃s quaſi in
vtre. Et deduxit eos in nube diei, & tota nocte in illu-
minatiõe ignis. Interrupit petrã in eremo, & adaq̃uit eos
velut in abyſſo multa. Et appoſuerũt adhuc peccare ei,
in ira excitauerũt excelſum in inaq̃ſo. Et tentauerũt deũ
in cordibus ſuis, vt peterẽt eſcas aĩabus ſuis. Et male lo/
cuti ſunt de deo, dixerũt nũqd poterit deꝰ parare mẽſam
in deſerto? Qm̃ ꝑcuſſit petrã & fluxerũt aq̃, & torrẽtes
inũdauerũt. Nunqd & panẽ poterit dare, aut parare mẽ
ſam populo ſuo? Ideo audiuit dñs & diſtulit, & ignis ac-

cēſus eſt iacob & ira aſcēdit in irl̄. Quia nō crediderūt in
deo, nec ſperauerūt in ſalutari eius. Et mādauit nubibus
deſuper, & ianuas cœli aperuit. Et pluit illis māna ad mā
ducandū, & panē cœli dedit eis. Panē angeloꝝ mandu-
cauit homo, cibaria miſit eis in abundantiā. Tranſtulit au
ſtrum de cœlo, & induxit in virtute ſua africū. Et pluit
ſuper eos ſicut puluerē carnes, & ſicut arenā maris vola-
tilia pēnata. Et ceciderūt in medio caſtroꝝ eoꝝ, circa ta-
bernacula eoꝝ Et māducauerūt & ſaturati ſunt nimis, &
deſideriū eoꝝ attulit eis, nō ſunt fraudati a deſiderio ſuo
Adhuc eſce eorū erāt in ore ipſoꝝ, & ira dei ſcēdita ſuꝑ
eos Et occidit pigues eoꝝ, & electos iſrl' īpediuit. In om
nibus his peccauerūt adhuc, & nō crediderūt in mirabili
bus eius. Et defecerūt ī vanitate dies eoꝝ, & anni eoꝝ
cū feſtinatiōe. Cū occideret eos quærebāt eū & reuerte
bant̄, & diluculo veniebāt ad eū. Et rememorati ſunt qa
deus adiutor eſt eoꝝ, & deus excelſus redēptor eoꝝ eſt
Et dilexerūt eum in ore ſuo, & lingua ſua mētiti ſunt ei.
Cor aūt eoꝝ nō erat rectū cū eo, nec fideles habiti ſunt
in teſtamēto eiꝰ. Ipſe aūt ē miſericors & ꝓpitius fiet pec
catis eoꝝ, & nō diſꝑdet eos Et abūdauit vt auerteret irā
ſuā, & nō accēdet omnē irā ſuam. Et recordatus eſt quia
caro ſunt, ſpūs vadens & nō rediens. Quoties exacerba
uerūt eū in deſerto, in irā concitauerunt eum in inaquo-
ſo. Et cōuerſi ſunt & tētauerūt deū, & ſanctū iſrl' exacer
bauerūt. Non ſunt recordati manus eius, die q̄ redemit
eos de manu tribulātis. Sicut poſuit ī ęgypto ſigna ſua,
& ꝓdigia ſua in campo taneos. Et conuertit in ſanguinē
flumina eoꝝ, & imbres eoꝝ ne biberēt. Miſit in eos cy

nomyã & comedit eos, & ranã & diſpdidit eos. Et dedit
erugini fructus eorum, & labores eorum locuſtę. E toc
cidit in grandine vineas eorũ, & moros eorum in pruina
Et tradidit grandini iumenta, & poſſeſſionẽ eorum igni.
Miſit in eos irã indignatiõis ſuę indignationẽ & irã & tri
bulationẽ, immiſſionẽ per angelos malos. Viã fecit ſemi
tę irę ſuę, nõ pepercit a morte aĩarum eorꝝ, & iumẽta eo
rum in morte cõcluſit. Et pcuſſit omne primogenitũ in
terra ęgypti, primitias laborũ eorũ in tabernaculis cham
Et abſtulit ſicut oues ppl'm ſuũ, & pduxit eos tanq̃ gre
gẽ in deſerto. Et deduxit eos in ſpe & nõ timuerunt, &
inimicos eorũ opuit mare. Et ĩduxit eos in montẽ ſancti
ficationis ſuę, montẽ quẽ acquiſiuit dextera eius. Et eie
cit a facie eorũ gentes, & ſorte diuiſit eis terrã funiculo
diſtributionis. Et habitare fecit in tabernaculis eorũ, tri-
bus iſrl'. Et tẽtauerũt & exacerbauerũt deũ excelſum,
& teſtimonia eius nõ cuſtodierũt. Et auerterũt ſe, & nõ
ſeruauerũt pactũ. queadmodũ patres eorũ conuerſi ſunt
in arcũ prauũ. In ira cõcitauerũt eũ in collibus ſuis, & in
ſculptilibus ſuis ad æmulationẽ eũ prouocauerũt. Audi
uit deus & ſpreuit eos, & ad nihilũ redegit valde iſrl'. Et
reppulit tabernaculũ ſilo, tabernaculũ ſuũ vbi habitauit
in hoĩb⁹. Et tradidit in captiuitatẽ ꝟtutẽ eorũ, & pulchri
tudinẽ eorũ in man⁹ inimici. Et cõcluſit in gladio ppl'm
ſuũ, & hereditatẽ ſuã ſpreuit. Iuuenes eorũ comedit ig-
nis, & ꝟgines eorũ nõ ſunt lamẽtatę. Sacerdotes eorũ in
gladio ceciderũt, & viduę eorũ nõ plorabãt Et excitat⁹ ẽ
tanq̃ dormiẽs dñs, tanq̃ potẽs crapulat⁹ a vino. Et per-

cuſſit inimicos ſuos in poſteriora. opprobriũ ſempiternũ dedit illis. Et reppulit tabernaculum ioſeph, & tribum Ephraim nõ elegit. Sed elegit tribum iuda, montẽ ſion quẽ dilexit. Et ędificauit ſicut vnicornium ſanctificiũ ſuum in terra, quam fundauit in ſæcula. Et elegit dauid ſeruum ſuum, & ſuſtulit eum de gregibus ouium de poſt fœtantes accepit eum. Paſcere iacob ſeruum ſuũ, & iſrl' hęreditatẽ ſuam. Et pauit eos in innocentia cordis ſui, & in intellectibus manuum ſuarum deduxit eos.

¶ Titulus. Pſalmus Aſaph, pſalm⁹ de deſolatione Hieruſalẽ ſub Antiocho illuſtri, ꝓpheta in ſpũ orat, ppl'o ſancto ſe adiungẽs ꝓ placatiõe diuina afflictiõis, illius tẽpeſtatis, & in primo machabeoꝝ ca. vij. deſumitur teſtimoniũ ex hoc pſalmo, & propheta ſecundi & tertij verſus quaſi tunc impleta, Quo datur intelligi & Ioſephum qui Machabeoꝝ hiſtoriam ſcripſit & Hebræos ſuæ tempeſtatis, hunc pſalmum de illis Hebræorum concuſſionibus intellexiſſe, quæ in hiſtoria illa leguntur, quo magis paulo Hebræo qui & hoc ipſum aſſeruit accedendũ puto. prælegatur igit̃ hiſtoria machabeoꝝ primũ primi libri caput. Et hæc figura fuit nouiſſimæ deſolationis que ſub Tito facta eſt.

DEus venerunt gentes in hęreditatẽ tuã polluerunt templũ ſanctum tuũ, poſuerũt hieruſalem in pomorum cuſtodiam. Poſuerunt morticinia ſeruorum tuoꝝ eſcas volatilibus cœli, carnes ſanctoꝝ tuoꝝ beſtijs terrę. Effuderũt ſanguinẽ ipſorum tanq̃ aquã in circuitu hierl'm, & nõ erat qui ſepeliret. Facti ſumus opprobriũ vicinis noſtris, ſubſannatio & illuſio ijs qui in circuitu noſtro ſunt. Vſq; quo dñe iraſceris in finẽ, accendet̃ velut ignis zelus tuus. Effunde irã tuam in gẽtes quę te nõ nouerũt, & in regna quę nomẽ tuum nõ cognouerũt. Quia comederũt iacob, & locũ eius deſolauerũt. Ne memineris iniq̃tatũ nr̃aꝝ antiquaꝝ, cito anticipẽt nos miſericordię tuę, q̃a paupes facti ſumus

nimis. Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̄, & ꝓpter gloriā noīs tui dn̄e libera nos, & propici⁹ eſto peccatis noſtris ꝓpter nomē tuū. Ne forte dicāt in gentib⁹ vbi eſt de⁹ eoꝝ, & ī noteſcat in nationib⁹ corā oculis noſtris. Vltio ſanguinis ſeruoꝝ tuoꝝ q effuſus ē, introeat ī cōſpectu tuo gemit⁹ cōpeditoꝝ. Secūdū magnitudinē brachij tui, poſſide fili os mortificatoꝝ. Et redde vicinis nr̄is ſeptuplū ī ſinu eo rū, im ꝓperiū ipſoꝝ qđ exprobrauerūt tibi dn̄e. Nos aūt popul⁹ tu⁹ & oues paſcuę tuę, cōfitebimur tibi ī ſcl'm. In generatione & generationē, annūciabim⁹ laudem tuam.

¶ Titulus. Ad victoriā ꝓ filijs teſtimoniū. Aſaph canticū. Pſalm⁹ de chriſto dn̄o, & fideli ſynagoga, aduētū dn̄i poſtulāte. ꝓpheta ī ſpiritu inducit populum ſanctum pro aduentu meſſiae ad deū inſpirantem.

QVi regis iſrael intēde, q deducis tāq̄ oues ioſeph. Qui ſedes ſup cherubī, manifeſtare corā ephraim beniamin & manaſſę. Excita potētiā tuā & veni, vt ſaluos facias nos. Deus cōuerte nos & oſtēde faciē tuā, & ſalui erim⁹. Dn̄e de⁹ v̄tutū, quouſq̄ iraſceris ſup orationē ſerui tui? Cibabis nos pane lachrymarū, & potū dabis nobis ī lachrymis ī menſura. Poſuiſti nos in traditionē vicinis noſtris, & inimici noſtri ſubſannauerūt nos. Deus v̄tutum conuerte nos & oſtende faciē tuam & ſalui erim⁹. Vineam de ęgypto trāſtuliſti, eieciſti gētes & plātaſti eā. Dux itineris fuiſti ī cōſpectu eius & plātaſti radices eius, & impleuit terrā. Operuit montes vmbra eius, & arbuſta eius cedros dei. Extendit palmites ſuos vſq̄ ad mare, & vſq̄ ad flumen propagines eius. Vt quid deſtruxiſti maceriam eius, & vindemiant eam omnes qui prętergrediuntur viam

Extendit palmites ſuos vſq; ad mare, & vſq; ad flumen propagines eius. Vt quid deſtruxiſti maceriam eius, & vindemiant eam ōnes qui prętergrediuntur viam? Extēminauit eam aper de ſylua, & ſingularis ferus depaſtus ē eam. Deus ꝟtutum cōuertere reſpice de cœlo & vide, & viſita vineā iſtam. Et perfice eam quam plātauit dextera tua, & ſup filium quem cōfirmaſti tibi. Incenſa igni & ſuffoſſa, ab increpatione vultus tui pibūt. Fiat manus tua ſuper virum dexterę tuę, & ſuper filiū hominis quē cōfirmaſti tibi. Et non diſcedimus a te viuificabis nos, & nomen tuū inuocabimus. Domine deus virtutum cōuerte nos, & oſtende faciem tuam & ſalui erimus.

¶ Titulus. Ad victoriā ꝓ torcularib⁹ pſalm⁹ Aſaph. pſalm⁹, hymnica laus q in feſto veteris ſynagogæ canebatᷣ qđ qdē initio ſeptimi mēſis, cui mētiū nroꝝ ſeptēber reſpōdit, celebrabatᷣ. acta vitæ pterita memorātes reuocabāt ad examē, q̊ decimo ſuccedēti die expiarentur (tunc em̄ expiatōis feſtū) & quintodecimo ſcenophegia .i. feſtū tabernaculoꝝ (quę a ſigēdis tabernacul' gręci dicūt) poſt collectā meſſem vindemiā factā & torcularia preſſa, a qb⁹ & nomē eciā torculariū accepit, celebrarēt. illa em̄ pria erat feſti hui⁹. i. tabernaculoꝝ qđ & idē torcularium eſt, pręparatio. Propheta in ſpiritu inſtruxit eos quid die illo eſſet & agendum & canēdum.

EXultate deo adiutori noſtro, iubilate deo iacob. Sumite pſalmum & date tympanum, pſalterium iocūdum cum cythara. Buccinate in neomenia tuba, in inſigni die ſolēnitatis veſtrę. Quia pręceptum in iſrael eſt, & iudicium deo iacob. Teſtimonium in ioſeph poſuit illud cum exiret de t̄ra ęgypti, linguam quam non nouerat audiuit. Diuertit ab oneribus dorſum eius, manus eius in cophino ſeruierūt. In tribulatione inuocaſti me & liberaui te exaudiui te in abſcondito tempeſtatis, probaui te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus & conteſtabor te iſrael ſi audieris me, non erit in te deus recens, nec adorabis deum alie/num. Ego enim ſum dominus deus tuus qui eduxi te de terra ęgypti, dilata os tuum & implebo illud. Et non audiuit populus meus vocem meam, & iſrael non intendit mihi. Et dimiſi eos ſecũdum deſideria cordis eorum, ibunt in adinuẽtionibus ſuis. Si populus meus audiſſet me, iſrael ſi in vijs meis ambulaſſet. Pro nihilo forſitan inimicos eorum humiliaſſem, & ſuper tribulãtes eos miſiſſem manum meam. Inimici domini mentiti ſunt ei, & erit tempus eorum in ſęcula. Et cibauit illos ex adipe frumenti, & de petra mellis ſaturauit eos.

¶ Titulus. Pſalmus Aſaph. Pſalmus de Chriſto domino. Propheta in ſpiritu pſalmũ incohat & finit. medius ſermo deo tribuitur.

DEus ſtetit in ſynagoga deorum, in medio au/tem deos dijudicat. Vſq; q̃ iudicatis iniquitatem, & facies peccatorum ſumitis? Iudicate egeno & pupillo, humilem & pauperem iuſtificate. Eripite pauperem & egenum, de manu peccatoris liberate. Neſcierunt neq; intellexerunt in tenebris ambulant, mouebũtur omnia fundamenta terrę. Ego dixi dij eſtis, & filij excelſi omnes. Vos autem ſicut homines moriemini, & ſicut vnus de principibꝰ cadetis. Surge deus iudica terram, q̃m tu hęriditabis in omnibus gentibus.

¶ Titulus. Canticum pſalmi Aſaph. pſalmus de bellis populo ſancto veteris ſynagogæ inflictis. propheta in ſpiritu.

DEus quis ſimilis erit tibi? ne taceas neque cõpeſcaris deus. Quoniam ecce inimici tui ſonuerunt, & qui oderunt te extulerunt caput.

Super populū tuū malignauerūt cōſiliū, & cogitauerūt
aduerſus ſáctos tuos. Dixerūt venite & diſꝑdamus eos
de gēte, & nō memoretur nomē iſrael vltra. Qm̄ cogita
uerūt vnanimiter ſimul aduerſun te teſtamentū diſpo/
ſuerūt, tabernacula idum æorum & iſmaelitę. Moab &
agareni gebal & āmo, & amale, alienigene cum habitāti/
bus tyrum. Etem̄ aſſur venit cū illis, facti ſunt in adiuto/
rium filijs loth. Fac illis ſicut madiā & ſiſare, ſicut iabin
in torrente ciſſon. Diſperierūt in endor, facti ſunt vt ſter
cus terrę. Pone principes eorum ſicut oreb, & zeb & ze
bee & ſalmana, Omnes principes eorū qui dixerūt, hęri
ditate poſſideamus ſanctuariū dei. Deus meus pone il/
los vt rotam, ſicut ſtipulā āte faciem venti. Sicut ignis q
cōburit ſiluā, & ſicut flāma comburēs mōtes. Ita ꝑſeque
ris illos in tempeſtate tua, & ī ira tua cōturbabis eos. Im/
ple facies eorū ignominia, & q̄rent nomē tuū dn̄e. Eru/
beſcāt & cōturbēt ī ſcl'm ſcl'i, & cōfūdātur et pereāt. Vt
cognoſcāt quia nomē tibi dn̄s, tu ſolꝰ altiſſimꝰ in ōni terra

¶ Titulus. Ad victoriā pro torcularibus filijs core pſalmus. Pſal/
mus de Chriſto domino. Propheta in ſpiritu loquitur.

QVam dilecta tabernacula tua dn̄e virtutum,
concupiſcit & deficit anima mea in atria do/
mini. Cor meū & caro mea, exultauerunt in
deum viuū. Etem̄ paſſer inuenit ſibi domū,
& turtur nidū vbi reponet pullos ſuos. Altaria tua dn̄e
virtutum, rex meus & deus meꝰ. Beati qui habitant ī do
mo tua domine, in ſęcula ſęculorum laudabunt te. Bea/
tus vir cuius eſt auxilium abs te aſcenſiones in corde

ſuo diſpoſuit ĩ valle lachrymarũ, ĩ loco quẽ poſuit. Etenĩ bñdictionem dabit legiſlator ibũt de ꝟtute in ꝟtutẽ., videbiť deus deorũ ĩ ſyon. Dñe deus virtutum exaudi orationẽ meam, auribus percipe deus iacob. Protector noſter aſpice deus, & reſpice ĩ faciẽ chriſti tui. Quia melior eſt dies vna in atrijs tuis, ſup milia. Elegi abiectus eſſe in domo dei mei, magis ꝙ habitare ĩ tabernaculis peccatorũ. Quia miſericordiã & veritatẽ diligit deus, gratiã & gloriã dabit dñs. Nõ priuabit bonis eos qui ambulant in ĩnocẽtia, dñe virtutum beatus homo qui ſperat in te.

¶ Titulus. ad victoriam filijs core pſalmus, Pſalmus de Chriſto domino. Propheta in ſpiritu loquitur.

BEnedixiſti dñe terrã tuã, auertiſti captiuitatẽ iacob. Remiſiſti iniqtatem plebis tuę, operuiſti õnia peccata eorũ, Mitigaſti õnem iram tuã, auertiſti ab ira indignationis tuę. Cõuerte nos deus ſalutaris noſter, & auerte iram tuã a nobis. Nunquid inęternum iraſceris nobis, aut extendes iram tuã a generatione in generationem? Deꝰ tu cõuerſus viuificabis nos, & plebs tua lętabiť in te. Oſtẽde nobis dñe miſericordiã tuã, & ſalutare tuũ da nobis. Audiã quid loquatur in me dñs meꝰ, qm̃ loqueť pacẽ in plebẽ ſuã. Et ſup ſanctos ſuos, & ĩ eos qui cõuertunť ad cor. Verũtamẽ prope timẽtes eum ſalutare ipſius, vt inhabitet gloria in terra noſtra Miſericordia & veritas obuiauerunt ſibi, iuſticia & pax oſculatę ſunt. Veritas de terra orta eſt, & iuſticia de cœlo proſpexit. Etenĩ dñs dabit benignitatem, & terra noſtra dabit fructum ſuum. Iuſticia ante eum ambulabit

et poēt ĩ via greſſꝰ ſuos. Titulꝰ. Orõ dauid. p̃s de Cr̃o dño. ꝓphã ĩducit Chriſtũ ſecundũ diſpẽſationem carnis pro ſe & ſuis ad patrem.

INclina dñe aurẽ tuã et exaudi me, qm̃ ĩops & paup ſũ ego. Cuſtodi aĩam meã qm̃ ſanctꝰ ſũ, ſal uũ fac ſeruũ tuũ deꝰ meꝰ ſperãtẽ ĩ te. Miſerere mei dñe qm̃ ad te clamaui tota die lętifica aĩã ſui tui, qm̃ ad te dñe aĩam meã leuaui. Qm̃ tu dñe ſuauis & mitis, & ml̃tę miæ oĩbꝰ ĩuocãtibꝰ te. Auribꝰ ꝑcipe dñe orõem meã & ĩtẽde voci de p̃catiõis meę. In die tribulatiõis meę clamaui ad te, qa exaudiſti me. Nõ ẽ ſilis tui ĩ diis dñe, et nõ ẽ ſm opa tua. Oẽs gẽtes q̃ſcũq; feciſti veniẽt et adorabũt corã te dñe, et glorificabũt nomẽ tuũ. Qm̃ magnꝰ es tu et faciẽs mirabilia, tu es ſolꝰ deꝰ. Deduc me dnẽ ĩ via tua et ĩgrediar ĩ ỽitate tua, lætet̃ cor meũ vt timeat nomẽ tuũ Cõfitebor ti dnẽ deꝰ meꝰ ĩ toto corde meo, et glorificabo nomẽ tuũ ĩ æt̃nũ. Quia miã tua magna ẽ ſup me, et eruiſti aĩãm meã ex ĩferno ĩferiori. Deꝰ iniq ĩſurrexer̃t ſup me et ſynagoga potẽtiũ ſi qer̃t aĩãm meã, et nõ poſuer̃t te ĩ cõſpectu ſuo. Et tu dnẽ deꝰ miſerator et miſericors, patiẽs et multę mię et uerax. Reſpice ĩ me et miſerere mei da ĩpiũ tuũ puero tuo, et ſaluũ fac filiũ ãcillę tuę. Fac me cũ ſignũ ĩ bono vt videãt q me oder̃t et cõfũdãt̃, qm̃ tu dñe adiuuiſti me et cõſolatꝰ es me ¶ Ti. Filij core p̃s cãtici Pſalmꝰ de Chrõ dnõ et eccl̃a ꝓphã ĩ ſpũ de eccl̃a meditãs, ꝓrũpit ĩ ỽba deea ut pia magdalena Chrm̃ ĩ corde ferẽs dixit, dñe ſi ſuſtuliſti eũ dicito mĩ (ita et hic ꝓphã orditur.

FVndamẽta eiꝰ ĩ mõtibꝰ ſã ctis, diligit dñs portas ſyõ ſup oĩa tabernacula iacob. Gl'oſa dicta ſũt de te, ciuitas d̃i. Memor ero raab et babylonis, ſciẽtiũ me. Ecce alieniginę et tyrꝰ et ppl̃s æthiopũ, hi fuer̃t illic. Nũqd ſyõ dicet hõ et hõ ẽ

nat⁹ ī ea, et ip̄e fūdauit eā altiſſi⁹. Dn̄s narrabit ī ſcipturis pplꝛoꝝ, et pricipū hoꝝ q fuerˉt ī ea. Sicut lætātiū oīm habitīo ē in te. ¶ Ti, Cāticū pſalmi filijs core ad victoriā ꝑchoꝝ p̄ciē dū, ītellect⁹ Emā erraitæ ex ꝑalipomīs. Aſaph Emā & Iditūcū filijs ſuis ꝓphetabāt ī citharis pſalterijs et cymbalis iuxta Dauid regē, erat ꝗꝫ Emā uidēs regis ī ſermonib⁹ dei. p̄s de Chrō dn̄o, ī q̊ ꝓpheta ī ſpū nōnulla de Chrō fere ſſ'ia vidit, q̄ et Dauid pſalmo xxi·xxx·et lxviij. et ſic ſēꝑ augēt teſtes mirabiliū Chrī. ꝓpheta īducit Chrm̄ dn̄m ad pr̄m.

DNē de⁹ ſalutarꝫ meę, ī die clamaui et nocte corā te. Intret ī cōſpectu tuo orō mea, iclina aurē tuā ad p̄cē meā. Quia r̄pleta ē mal'aīa mea, et uita mea īferno apꝓpīq̄uit. Eſtīat⁹ ſū cū deſcēdēt ib⁹ lacū, fact⁹ ſū ſicut hō ſn̄ adiutorio īt mortuos liber. Sicut vulnerati dormiētes ī ſepulchris q̊ꝝ nō es memor āpli⁹, et ipſi de manu tua r̄pulſi ſūt. Poſuerˉt me ī lacu īferiori, ī tenebroſis et ī ūbra mortis. Suꝑ me cōfirmat⁹ ē furor tu⁹, et oēs fluct⁹ tuos īduxiſti ſuꝑ me. Lōge feciſti notos meos a me, poſuerˉt me abomīationē ſibi. Tradit⁹ ſū et n̄ egrediebar, oculi mei lāguerˉt p̄ īopia. Clamaui ad te dn̄e, tota die expādi ad te mā⁹ meas. Nūq̄d mortuꝫ facies mirabl'ia ā medici ſuſcitabr̄ et cōfitebūr̄ tibi? Nū q̄d narrabit aliq̄s ī ſepulchro miām tuā, et ꝟitatē tuā ī ꝑditiōe? Nūq̄d cognoſcēt ī tenebris mirabilia tua, et iuſticia tua ī terra obliuionis. Et ego ad te dn̄e clamaui, et māe orō mea p̄ueniet te Vt q̄d dn̄e r̄pell' orōnē meā, auertis faciē tuā a me? Pauꝑ ſū ego & ī laborib⁹ a iuuētute mea, exaltatus aūt humiliatus ſū & cōturbatus. In me trāſierˉt irę tuę, & t̄rores tui cōturbauerˉt me. Circūdederūt me ſicut aq̄ę, tota die circūdederūt me ſil'. Elōgaſti a me amicū et ꝓximū, et notos meos a miſeria. ¶ Titulus. Intellectus Ethan Erraitæ. Pſal de Chriſto domino. Propheta in ſpiritu loquitur.

MIſericordias dñi i ęternũ cãtabo, in generatione & generationem, ãnunciabo veritatem tuam in ore meo. Qm̃ dixiſti i ęternum miſericordia ędificabit i cœlis, p̃parabitur veritas tua in eis. Diſpoſui teſtamentũ electis meis iuraui dauid ſeruo meo, vſq; in ę ternũ p̃parabo ſemen tuũ. Et ędificabo in generationẽ & generationẽ, ſedẽ tuam. Cõfitebũtur cœli mirabilia tua dñe, etem̃ veritatẽ tuam i eccleſia ſãctorũ. Qm̃ quis i nubibus ęquabit dño, ſimilis erit deo in filijs dei? Deus qui glorificat in cõſilio ſãctorũ, magnus & terribilis ſup omnes q in circuitu eius ſunt. Dñe deus v̾tutum quis ſimilis tibi? potens es dñe & veritas tua i circuitu tuo. Tu dominaris potestati maris, motum aut fluctuũ eius tu mitigas. Tu humiliaſti ſicut vulneratũ ſupbum, in brachio v̾tutis tuę diſpſiſti inimicos tuos. Tui ſũt cœli & tua ẽ terra orbem terrę & plenitudinẽ eius tu fundaſti, aquilonẽ & mare tu creaſti. Thabor & hermon in noĩe tuo exultabũt, tuũ brachiũ cũ potẽtia. Firmet manus tua & exaltet dextera tua, iuſtitia & iudiciũ pręparatio ſedis tuę. Miſericordia & veritas pręcedẽt faciem tuã, beat⁹ popul⁹ qui ſcit iubilationẽ. Dñe in lumine vultus tui ambulabũt & in nomine tuo exultabunt tota die, & in iuſtitia tua exaltabuntur. Qm̃ gloria virtutis eorũ tu es, & in beneplacito tuo exaltabitur cornu noſtrum. Quia domini eſt aſſumptio noſtra, & ſancti iſrael regis noſtri. Tunc locutus es in viſione ſanctis tuis & dixiſti, poſui adiutorium in potente, & exaltaui electum de plebe mea. Inueni dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo vnxi eum.

meũ, oleo ſancto meo vnxi eũ. Man⁹ eĩ mea auxiliabit̃
ei, & brachiũ meũ cõfirmabit eum. Nihil proficiet ini-
micus in eo, & filius iniqtatis nõ apponet nocere ei. Et
cõcidam a facie ipſius inimicos eius, & odientes eũ in fu
gam conuertam. Et veritas mea & miſericordia mea cũ
ipſo, & in nomine meo exaltabit̃ cornu eius. Et ponam ĩ
mari manũ eius, & in fluminibus dexterã eius. Ipſe inuo
cauit me pater meus es tu, deus meus & ſuſceptor ſalu-
tis meæ. Et ego primogenitũ ponã illũ, excelſũ præ regi
bus terrę. In ęternũ ſeruabo illi miſericordiã meã, & teſta
mẽtũ meũ fidele ipĩ. Et ponã in ſęculũ ſęculi ſemẽ eius,
et thronum eius ſicut dies cœli. Si aũt dereliquerint filij
eius legẽ meã, & in iudicijs meis nõ ambulauerint. Si iuſ-
ticias meas prophanauerint, & mãdata mea non cuſtodi-
erint. Viſitabo in virga iniquitates eorum, & in verber
ibus peccata eorum. Miſericordiam autẽ meam non diſp
gam ab eo, neq; nocebo in veritate mea. Neq; prophana-
bo teſtamẽtũ meum, & quæ procedũt de labijs meis nõ
faciam irrita. Semel iuraui in ſancto meo ſi dauid mẽtiar:
ſemen eius inęternũ manebit. Et thronus eius ſicut ſol in
conſpectu meo & ſicut luna perfecta inæternum, & teſ-
tis in cœlo fidelis. Tu vero repuliſti & deſpexiſti, diſtu-
liſti Chriſtum tuum. Auertiſti teſtamentum ſerui tui,
prophanaſti in terra ſanctuarium eius. Deſtruxiſti om-
nes ſæpes eius, poſuiſti firmamentum eius formidinem.
Diripuerũt eũ omẽs trãſeũtes viã, factus eſt opprobriũ
vicinis ſuis. Exaltaſti dexterã deprimẽtiũ eũ, lætificaſti
õnes iĩmicos eius. Auertiſti adiutoriũ gladij eius, & non

es auxiliat⁹ ei in bello. Deſtruxiſti eū ab emundatiōe, & ſedē eius ī terra colliſiſti. Minoraſti dies tp̄is eius, p̄fudiſ ti eū cōfuſione. Vſq̄quo dn̄e auertis in finē, exardeſcet ſicut ignis in ira tua. Memorare quæ mea ſubſtātia, nūqd enī vane cōſtituiſti oēs filios hoīm? Quis eſt hō qui vi- uet & nō videbit mortē, eruet aīam ſuam de manu īferi? Vbi ſūt miē tnæ antiquę dn̄e, ſicut iuraſti dauid in veri tate tua? Memor eſto dn̄e opprobrij ſeruoꝝ tuorum, q̄d cōtinui in ſinu meo moltaꝝ gētiū. Qd' ex p̄brauerūt ini/ mici tui domine, qd' exprobrauerūt cōmutationē Chriſ ti tui. Benedictus dn̄s inæternum, fiat fiat.

¶ Ti. Orō Moyſi viri dei. cōfeſſio ſtatus hoīs, & dep̄catio miſſionis ſaluatoris noſtri Chriſti dei. Vir dei in perſona populi ſancti loquitur.

Domine refugiū factus es nobis, a generatiōe in generationē. Priuſq̄ mōtes fierēt aut forma retur terra & orbis, a ſeculo & vſq̄ in ſæculū tu es deus. Ne auertas hominē ī humilitatem, & dixiſti cōuertimini filij hoīm. Qm̄ mille anni ante oculos tuos, tāquam dies heſterna quæ præterijt. Et cuſtodia ī nocte, quæ pro nihilo habentur eorū anni erūt. Mane ſicut her- ba trāſeat, mane floreat & tranſeat, veſp̄e decidat induret & areſcat. Quia defecimus in ira tua, & ī furore tuo tur/ bati ſumus. Poſuiſti iniquitates nrās in conſpectu tuo, ſę culū noſtrū in illuminatione vultus tui. Qm̄ omnes dies nr̄i defecerūt, & in ira tua defecimus. Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur, dies annorum noſtrorū in ipſis ſep tuaginta annis. Si autē in potentatibus octoginta anni, & amplius eorum labor & dolor. Quoniā ſuperueniet mā- ſuetudo, & corripiemur. Quis nouit poteſtatem irę tuę,

& prę timore tuo irā tuā dinumerare: Dexterā tuā ſic notā fac & eruditos corde ī ſapiētia. Cōuertere domīe uſqꝫ quo, & deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos. Repleti ſumus mane miſericordia tua, exultauimꝰ & delectati ſumꝰ ī oībus diebus noſtris. Lętati ſūꝰ ꝓ diebꝰ qbus nos hūiliaſti, annis quibus vidiꝰ mala. Reſpice ī ſeruos tuos & ī opa tua, & dirige filios eorum. Et ſit ſplendor dñi dei nrī ſup nos & opa manuū noſtrarꝫ dirige ſuper nos, & opus manuum noſtrarꝫ dirige.

¶ Ti. Nullus. Pſalmus de Chriſto dño. Propheta in ſpiritu loquitur.

QVi habitat in adiutorio altiſſimi, in protectione dei cœli cōmorabitur. Dicet domino ſuſceptor meus es tu & refugiū meū deus meus, ſperabo in eū. Qm̄ ipſe liberauit me de laqueo venantium, & a verbo aſpo. Scapulis ſuis obumbrabit tibi, & ſub pennis eius ſperabis. Scuto circumdabit te veritas eius, non timebis a timore nocturno. A ſagitta volante in die a negotio perambulante in tenebris ab icurſu & dæmonio meridiano. Cadent a latere tuo mille & decem milia a dextris, ad te aūt non appropinquabit. Verūtamen oculis tuis couſyderabis, & retributionem peccatorꝫ videbis. Quoniam tu es domine ſpes mea, altiſſimum poſuiſti refugium tuum. Non accedet ad te malū, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniam angelis ſuis mandauit de te, vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. In manibus portabunt te ne forte offendas, ad lapidem pedem tuum. Super aſpidem & baſiliſcum ambulabis, conculcabis leonem & draconem.

Qm̃ in me ſperauit & liberabo eũ, ꝓtegã eũ qm̃ cognouit nomẽ meũ. Clãuit ad me & ego exaudiã eũ cũ ipo ſũ in tribulatione, eripiã eũ & glorificabo eũ. Lõgitudine dierum replebo eum, & oſtendã illi ſalutare meũ.

¶ Titulus. Pſalmus cantici in die ſabbati. Pſalmus de prouidentia dei. Pſallebatur diebus ſabbati. Propheta in ſpiritu loquitur.

BOnũ eſt cõfitere dño, & pſallere noĩ tuo altiſſime. Ad ãnũciãdũ mane miãm tuã, & ueritatẽ tuã per noctẽ. In decachordo pſalterio, cũ cantico in cithara. Quia delectaſti me dñe in factura tua, & in opibus manuũ tuarꝫ exultabo. Quã magnificata ſũt opera tua dñe, nimis ꝓfũdę factæ ſũt cogitatioẽs tuę. Vir inſipiẽs nõ cognoſcet, & ſtultus nõ intelliget hæc. Cũ exorti fuerint peccatores ſicut fœnũ, & apparuerit oẽs qui operãtur iniquitatẽ. Vt intereãt in ſæculũ ſæculi, tu aũt altiſſimus inæternũ dñe. Qm̃ ecce inimici tui dñe qm̃ ecce inimici tui peribũt, & diſꝑgentur oẽs qui oꝑãtur iniquitatẽ, Et exaltabitur ſicut vnicornis cornu meũ, & ſenectus mea ĩ miſericordia vberi. Et deſpexit oculus meus inimicos meos, & ab inſurgẽtibus in me malignantibus audiet auris mea. Iuſtus ut palma florebit, ſicut cedrus libani multiplicabitur. Plãtati in dõ dñi, in atrijs dom⁹ dei nr̃i florebũt. Adhuc mľtiplicabũt in ſenecta vberi, & bene patientes erũt ut ãnũcient. Qm̃ rectus dñs deus noſter, & non eſt iniquitas in eo.

¶ Titulus nullus, Pſalmus de Chriſto dño. Propheta in ſpũ loquitur.

DOmin⁹ regnauit decorẽ ĩdutus eſt, indut⁹ eſt dñs fortitudinẽ & ꝑcinxit ſe. Etenĩ firmauit orbẽ t̃ræ q nõ cõmouebitur. Parata ſedes tua

ex tũc, a ſęculo tu es. Eleuaueũt flumia dñe, eleuauerũt flumina vocẽ ſuã. Eleuauerũt flumia fluctus ſuos, a vocibus aquarꝝ multarꝝ. Mirabiles elationes maris, mirabilis in altis dñs. Teſtimonia tua credibilia facta ſũt nimis, domũ tuã decet ſanctitudo dñe in lõgitudine dierum.

¶ Titulus nullus. Pſalmus de Christo dño. Porpheta in ſpũ loquitur.

DEus vltionũ dñs, deus vltionũ libere egit. Exaltare qui iudicas terrã, redde retributionẽ ſuperbis. Vſq͡ȝ q̃ peccatores dñe, vſq͡ȝquo peccatores gloriabũtur? Effabũtur & loquẽtur iniquitatẽ, loquẽtur oẽs q operãtur iniuſticiã? Populũ tuũ dñe humiliauerũt, & hæreditatẽ tuã vexauerũt. Viduã & aduenã iterfecerũt, & pupillos cęciderũt. Et dixerũt non videbit dñs, nec intelliget deus iacob. Intelligite ĩſipiẽtes in populo, & ſtulti aliqñ ſapite. Qui plãtauit aurẽ non audiet, aut qui finxit oculũ nõ conſyderat? Qui corripit gentes nõ arguet, qui docet hoẽm ſciãm? Dñs ſcit cogitationes hoĩm, qm̃ vanę ſunt. Beatus hõ quẽ tu erudieris dñe, & de lege tua docueris eũ. Vt mitiges ei a diebus malis, donec fodiatur peccatori fouea. Quia nõ repellet dñs plebẽ ſuã, & hæreditatẽ ſuam non derelinquet. Quoaduſq͡ȝ iuſticia cõuertatur in iudiciũ, & qui iuxta illã? oẽs qui recto ſũt corde. Quis cõſurgit mihi aduerſus malignãtes, ãt qs ſtabit mecũ aduerſus opantes iniquitatẽ? Niſi quia dñs adiuuit me, paulominus habitaſſet in inferno aĩa mea, Si dicebam motus eſt pes meus, mĩa tua domine adiuuabat me. Secũdũ multitudinẽ dolorꝝ meorꝝ in corde meo, cõſolatioẽs tuę lętificauerũt aĩam meã. Nũqd adhęret tibi ſe

des iniqtatꝫ, qui figꝫ laborẽ ĩ pcepto. Captabũt ĩ aĩam iuſ
ti, & ſanguinẽ ĩnocẽtꝫ cõdẽnabũt. Et fact⁹ eſt mihi dñs ĩ
ĩfugiũ, & de⁹ me⁹ in adiutoriũ ſpei meæ. Et reddet ill'ĩ-
iqtatẽ ipſoꝝ, & ĩ malitia eoꝝ diſpdet eos, d iſperdet illos
Exhortatio ĩ ſpũ vt Chõ dño fides pbeať pphã ĩ ſpũ lo. (dñs de⁹ nr̃.

V Enite exultẽ⁹ dño, iubilẽ⁹ deo ſalutari nr̃o. Pręoccupẽ⁹ faciẽ ei⁹ ĩ cõfeſſione, & in pſalmis iubilẽ⁹ ei. Qm̃ de⁹ magn⁹ dñs, & rex magn⁹ ſup oẽs deos. Quia in manu ei⁹ ſũt oẽs fiẽs terræ, et altitudiẽs mõtiũ ipi⁹ ſũt. Qm̃ ipſi⁹ eſt mare & ipſe fecit illđ, & ſiccã manus eius formauerũt. Veĩte adorẽ⁹ & pcidam⁹ & plorẽ⁹ añ dñm qui fecit nos, qa ipſe eſt dñs de⁹ nr̃. Et nos populus paſcuæ eius, & oues man⁹ ei⁹. Hodie ſi vocẽ ei⁹ audieritis, nolite obdurare corda vr̃a. Sicut in irritatiõe, ſm diem tẽtatiõis in deſto. Vbi tẽtauerũt me prẽs vri, probauerũt & viderũt opa mea. Quadraginta annis offẽſus fui generatiõi illi, & dixi ſemp hi erãt corde. Et iſti nõ cognouerũt vias meas ut iuraui in ira mea, ſi ĩtroibũt in reqẽ meã.

¶ Titulus null⁹. Pſalm⁹ de Christo dño. Propheta in ſpiritu loquitur.

C Antate dño canticũ nouũ, cãtate dño oĩs terra. Cãtate dño & benedicite noĩ ei⁹, ãnũciate de die ĩ diẽ ſalutare ei⁹, Annũtiate ĩter gẽtes glĩã ei⁹, ĩ oib⁹ popul' miribilia ei⁹. Qm̃ magnus dñs & laudabil' nimꝫ, terribilis eſt ſup omnes deos. Qm̃ oẽs dij gẽtiũ dęmoĩa, dñs aũt cœlos fecit. Cõfeſſio & pulchritudo in cõſpetu ei⁹, ſanctimonia & magnificẽtia ĩ ſctificatiõe ei⁹. Afferte dño prię gẽtiũ afferte dño glĩam & hõrẽ, afferte dño glĩã noĩ ei⁹. Tollite hoſtias & introite ĩ atria ei⁹, adorate dñm ĩ atrio ſctõ ei⁹. Cõmoueatur

a facie eius vniuerſa terra, dicite ĩ gẽtibꝰ qa dñs regnauit.
Etenĩ correxit orbem t̃ræ qui nõ cõmouebit̃, iudicabit po
pl'os in æqtate. Lætẽt̃ cœli & exultet terra, cõmoueat̃ ma
re & pleĩtudo eiꝰ, gaudebũt cãpi & õnia quę ĩ eis ſũt. Tũc
exultabũt oĩa ligna ſyluaꝝ a facie dñi qa veĩt, qm̃ veĩt iu'
care t̃rã Iudicabit orbẽ t̃ræ ĩ æqtate, & popl'os ĩ ꝟitate ſua,

¶ Titulus nu llus. Pſalmus de Chriſto dño. Propheta in ſpũ loquitur.

DOminus regnauit exultet terra, lętentur inſu/
læ multæ. Nubes & caligo in circuitu eius, iuſ
ticia & iudiciũ correctio ſedis eius. Ignis ante
ipſũ p̃cedet, & iſlãmabit in circuitu inimicos eius. Allux
erũt fulgura eius orbi terræ, vidit & commota eſt terra.
Mõtes ſicut cæra fluxerũt a facie dñi, a facie domini oĩs
terra. Annũciauerũt cœli iuſticiã eius, & viderũt oẽs po
pl'i gloriã eiꝰ. Cõfundãt̃ oẽs qui adorant ſculptilia, & qui
gloriantur in ſimulacris ſuis. Adorate eũ oẽs angeli eius,
audiuit & lætata eſt ſyon. Et exultauerũt filiæ iudæ prop
ter iudicia tua dmĩe. Qm̃ tu domĩus altiſſimus ſup omnẽ
terrã, nimis exaltatus es ſup omnes deos. Qui diligitis do
minũ odite malũ, cuſtodit dmĩus aĩãs ſanctoꝝ ſuoꝝ, de
manu peccatoris liberabit eos. Lux orta eſt iuſto, & rec
tis corde læticia. Lætamĩ iuſti in domino, & confitemini
memorię ſanctificationis eius.

¶ Titulus Nullus. Pſalmꝰ de Chriſto dño ꝓpheta ĩ ſpiritu loquitur.

CAntate dño cãticũ nouũ, qa mirabilia fecit.
Saluauit ſibi dext̃a eiꝰ, et brachiũ ſc̃tm̃ eiꝰ. No
tũ fecit dñs ſalutare ſuũ, ĩ cõſpectu gẽtiũ r̃ue
lauit iuſticiã ſuã. Recordatꝰ ẽ miẽ ſuę, et ꝟitatis ſuę do/
mui iſrael. Viderunt omnes termĩ terrę, ſalutare dei nrĩ.
Iubilate deo omnis terra, cantate & exultate & pſallite.

Pſallite domino in cythara in cythara & voce pſalmi, ī tu
bis ductilibus & voce tubę corneæ. Iubilate in cōſpectu
regis dn̄i moueatur mare & plenitudo eius, orbis terraꝝ
& qui habitāt in eo. Flumina plaudēt manu ſil' mōtes ex-
ultabūt a cōſpectu dn̄i, qm̄ venit iudicare terrā. Iudicabit
orbē terraꝝ in iuſticia, & populos in ęquitate.

¶ Titulus nullus. propheta in ſpiritu loqt̄. Pſalm⁹ de Chrō domino.

DOminus regnauit iraſcantur populi, qui ſedes
ſup̱ cherubin moueat̄ terra. Dn̄s in ſyon mag-
nus & excelſus, ſup̱ oēs populos. Cōfiteant̄ no
mini tuo magno qm̄ terribile & ſanctū eſt, & honor re-
gis iudiciū diligit. Tu paraſti directiones, iudiciū & iuſti
ciā ī iacob tu feciſti. Exaltate dn̄m deū noſtrū & adorate
ſcabellū pedū eius, qm̄ ſanctū eſt. Moyſes & aarō in ſacer
dotibus eius, & ſamuel inter eos qui inuocāt nomen ei⁹.
Inuocabāt dn̄m & ipſe exaudiebat eos, & ī colūna nubis
loquebatur ad eos. Cuſtodiebāt teſtimonia eius, & p̄cep
tū quod dedit illis. Dn̄e deus noſter tu exaudiebas eos,
deus tu ꝓpicius fuiſti eis, & vlciſcens in oēs adinuentio-
nes eoꝝ. Exaltate dn̄m deū noſtrū & adorate in mōte ſā
cto eius, quoniam ſanctus dominus deus noſter.

¶ Titulus. Pſalmus pro confeſſione. i. gratiarū actione diuina laude
bn̄ficioꝝ ſuoꝝ agnitione. Pſalmus de Chriſto dn̄o. Propheta in ſpiritu
loquitur, & vocat vniuerſos terræ incolas ad dei benificia agnoſcēda.

IVbilate deo omīs terra, ſeruite dn̄o in lęti-
cia. Introite in cōſpectu eius, in exultatone.
Scitote qm̄ dn̄s ipē eſt deus, ipſe fecit nos et
nō ipi nos. Popl's eius et oues paſcuæ ei⁹, in-
troite portas ei⁹ in cōfeſſione atria ei⁹, in hymnis cōfitemī

illi. Laudate nomen eius qm̄ ſuauis dn̄s, inæternū miſeri cordia eius, & vſq; in generationē veritas eius.

¶ Titulus Pſalmus Dauid. Pſalmus laus Chriſti domini ad patrē. ꝓpheta in ſpiritu inducit eum pſallentem.

MIſericordiam & iudiciū, cantabo tibi dn̄e. Pſallam & intelligam in via immaculata, quādo uenies ad me. Perambulabā in innocētia cordis mei, in medio domus meę. Non proponebā ante oculos meos rem iniuſtam, facientes preuaricationes odiui. Nō adheſit mihi cor prauum, declinantem a me malignū non cognoſcebam. Detrahentem ſecreto proximo ſuo, hunc perſequebar. Superbo oculo & īſatiabili corde, cum hoc non edebam. Oculi mei ad fideles terræ ut ſedeant mecū ambulans in via imaculata hic mihi miniſtrabat. Non habitabit in medio domus meæ qui facit ſuperbiā, qui loquitur iniqua nō direxit ī cōſpectu oculoꝝ meoꝝ. In matutino interficiebam oēs peccatores terræ, ut diſperderē de ciuitate domini oēs opantes iniquitatem.

¶ Ti. Oratio pauperis cum anxius fuerit, & ī conſpectu dn̄i fuderit eloquium ſuum. Pſalmus. deprecatio eccleſiæ. i. populi fidelis infidelium calamitate preſſi, ad Chiſtū dominū. Propheta in ſpiritu populum fifidelem orātem inducit.

DOmine exaudi orationē meam, & clamor meꝰ ad te veniat. Nō auertas faciem tuā a me, ī quacumq; die tribuloꝛ inclina ad me aurē tuā. In q̄cumq; die inuocauerō te, velociter exaudi me. Quia defecerunt ſicut fumus dies mei, & oſſa mea ſicut cremiū aruernnt. Percuſſus ſū ut fœnum & aruit cor meū, quia oblitus ſum comedere panē meū. A uoce gemitus mei, adheſit os meū carni meæ. Similis factus ſum pelicano ſo

litudinis, factus ſicut nycticorax in domicilio. Vigilaui, & factus ſū ſicut paſſer ſolitarius ī tecto. Tota die exprobrabant mihi inimici mei, & qui laudabant me aduerſum me iurabant. Quia cinerē tamquā panem manducabam & poculum meū cum fletu miſcebam. A facie iræ indignationis tuæ, quia eleuans alliſiſti me. Dies mei ſicut ūbra declinauerūt, & ego ſicut fœnum arui. Tu aūt domē inæternum permanes, & memorale tuum in genertionē & generationem. Tu exurgēs domīe miſereberis ſyō qa tempus miſerendi eius, quia uenit tempus. Quoniā placuerunt ſeruis tuis lapides eius, & terræ eius miſerebuntur. Et timebunt gentes nomen tuum domine, & omēs reges terræ gloriam tuam. Quia ædificabit domiuus ſyō & uidebitur in gloria ſua. Reſpexit in orōnem humilium & non ſpreuit precem eorꝝ. Scribantur hæc in generatione altera, & populus q creabitur laudabit dominū. Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo, dominꝰ de cœlo in terrā aſpexit. Vt audiret gemitus cōpeditorꝝ, ut ſoluerēt filios īteremptorum. Vt annuntient in ſyon nomē dn̄i, & laudē eius in hieruſalē. In cōueniendo populos in unū, & reges vt ſeruiāt dn̄o. Reſpōdit ei in uia uirtutis ſuę, paucitatē dierꝝ meorꝝ nūtia mihi. Ne reuoces me ī dimidio dierꝝ meorum, in gn̄rone et gn̄ronem āni tui. Initio tu dn̄e terram fūdaſti, et opa manuū tuarum ſūt cœli. Ipſi peribūt tu aūt pmanes & oēs ſicut veſtimētū veteraſcēt. Et ſicut opterium mutabis eos & mutabūt, tu aūt idē iṗe es et anni tui nō deficiēt Filij ſeruorꝝ tuorū hītabūt, et ſemē eorꝝ in ſæculū diriget,

¶ Ti. dauid. Pſal. grāꝝ actio cū aū tū maxīe facta a Chrō dn̄o nr̄a redēptione. Prophā ī ſpū agit pſonam cuiuſcꝫ, diuinorꝝ bn̄ficiorꝝ gratitudine & gratiaꝝ actione flammantis.

BEnedic anima mea domino, & omnia quæ iuxta me ſunt nomini ſancto eius. Benedic aīa mea domino, & noli obliuiſci oēs retributiones eius Qui propitiatur omnibus iniqtatibus tuis, qui ſanat omnes infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitā tuam, q coronat te in miſericordia & miſeratiōibus. Qui replet in bonis deſyderiū tuū, r̄nouabit̄ ut aqlæ iuuētus tua. Faciens miſericordias dn̄s, & iudicium omnibus iniuriam patientibus. Notas fecit vias ſuas moyſi, filijs iſrael voluntates ſuas. Miſerator & miſeicors dn̄s, lōganimis & multū miſericors. Nō in perpetuū iraſcetur, neq; inæternum cōminabitur. Nō ſm peccata nr̄a fecit nobis, neq; ſm iniquitates nr̄as retribuit nobis. Qm̄ ſm altitudinem cœli a terra, corroborauit mīam ſuam ſuper timētes ſe. Quantū diſtat ortus ab occidente, longe fecit a nobis iniqtates noſtras Qūo miſeretur pater miſertus timētibus ſe, qm̄ ipſe cognouit figmētum nr̄m. Recordatus eſt qm̄ puluis ſumus hō ſicut fœnū, dies eius tanq; flos agri ſic efflorebit Qm̄ ſpirit⁹ trāſibit in illo & nō ſubſiſtet, & nō cognoſcet amplius locū ſuū. Mīa aūt domini ab æterno & vſq; inæternū, ſuper timētes eum. Et iuſticia illius ſup filios filiorꝝ, his q ſeruant teſtamētū eius. Et memores ſūt mandatorꝝ ipſi⁹, ad faciēdū ea. Dn̄s ī cœlo parauit ſedē ſuā, & regnū ipſius oībus dn̄abitur. Bn̄dicite dn̄o oēs angeli eius, potētes virtute faciētes ꝟbū illius, ad audiendā vocē ſermonū eius. Bn̄dicite dn̄o oēs uirtutes ei⁹, miniſtri eius qui facitis uoluntatē ei⁹. Bn̄dicite domino oīa opera eius, in omni loco dominationis eius benedic anima mea domino.

¶ Ti. Pſa. ſpeciali⁹ bn̄ficia dei & ꝓuidētię eius denarratiouē cōtinuat ſed & hūc qbuſdā Chri myſterijs accōmodat Hie, Propheta in ſpū lo.

BEnedic aīa mea dn̄o, dn̄e de⁹ meus magni-
ficatus es vehementer. Cōfeſſionē & deco
rē induiſti, amictus lumine ſicut veſtimēto.
Extendēs cœlum ſicut pellem, qui teg; aqs
ſupiora eius. Qui ponis nubē aſcēſū tuū, qui ambulas ſu
per pennas ventoꝝ. Qui facis angelos tuos ſpirit⁹, & mi
niſtros tuos ignē vrētē. Qui fūdaſti terrā ſup ſtabilitatē
ſuā, nō inclinabitur in ſęculū ſæculi. Abyſſ⁹ ſicut veſtimē
tū amictus eius, ſup mōtes ſtabūt aquę. Ab īcrepatione
tua fugiēt, a uoce tonitrui tui formidabūt. Aſcēdūt mō-
tes & deſcendūt campi, ī locū quē fūdaſti eis. Termīum
poſuiſti quē nō trāſgredientur, neq; cōuertent̄ opire t̄rā.
Qui emittis fōtes ī cōuallib⁹, īter mediū mōtiū ptrāſibūt
aquæ. Potabunt omnes beſtiæ agri, expectabunt onagri
in ſiti ſua. Sup ea volucres cœli habitabunt, de medio pe
traꝝ dadunt voces. Rigans montes de ſuperioribus ſuis,
de fructu operum ſuorum ſatiabitur terra. Producēs fœ
nū iumētis, & herbam ſeruituti hoīm. Vt educas panem
de terra & vinū lętificet cor hīos Vt exhilaret faciē ī oleo
& panis cor hominis confirmet. Saturabuntur ligna cam
pi & cedri libani quas plantauit, illic paſſeres nidificabūt.
Erodij domus dux eſt eoꝝ montes excelſi ceruis, petra
refugium erinacijs. Fecit lunam in tēpora, ſol cognouit
occaſum ſuū. Poſuiſti tenebras & facta eſt nox, in ipſa per
tranſibunt omnes beſtiæ ſyluæ. Catuli leonum rugientes
ut rapiant, & quærant a deo eſcā ſibi. Ortus eſt ſol & con
gregati ſunt, & in cubilibus ſuis collocabūtur. Exibit ho
mo ad opus ſuum, & ad operationem ſuam uſq; ad veſpe

ram. Quã magĩficata ſũt opa tua dñe oĩa ĩ ſapiẽtia feciſti, ĩpleta ẽ terra poſſeſſiõe tua. Hoc mare magnũ & ſpatioſũ manib⁹, illic reptilia q̃⁊ nõ ẽ nũerus. Aĩalia puſilla cum magĩs, illic naues ptrãſibunt. Draco iſte quẽ forãſti ad illudẽdũ ei oĩa a te expectãt, vt des ill' eſcã ĩ tpe. Dãte te ill' colligẽt, apiẽte te manũ tuã oĩa implebũt bonitate. Auertẽte aũt te faciẽ tbabũt auferes ſpũm eo⁊ & deficiẽt, & ĩ puluerẽ ſuũ reuertẽt. Emitte ſpũm & creabũt, & rnouabis faciẽ terræ. Sit gl'a dñi in ſæculũ, lętabit dñs ĩ opib⁹ ſuis. Qui reſpicit trã & facit eã trẽere, q tãgit mõtes et fumigãt. Cãtabo dño in vita mea, pſallã deo meo q̃ diu ſum Iocũdũ ſit ei eloqũ meũ, ego vero delectabor in dño. Deficiãt peccatores a tra & i niq ita ut nõ ſint, bñdic aĩa mea dño. ¶ Ti. haleluia. Pſalmus laus ueteris ſynagogæ, cõtinẽs facto⁊ hiſtoriã, & futuro⁊ figurã. Hiſtoria ptĩ ex Geneſi ptĩ ex exodo cognoſcit'

COnfitẽini dño et ĩuocate nomẽ eius, ãnũtiate ĩter gẽtes opa eius. Cãtate ei & pſallite ei, narrate oĩa mirabilia ei⁹ Laudamĩ ĩ noĩe ſácto ei⁹, lętet cor quærẽtiũ dñm. Quęrite dñm & cõfirmamĩ, q̃rite faciẽ eius ſp. Memẽtote mirabiliũ ei⁹ q̃ fecit, pdigia eius & iudicia oris ei⁹. Semẽ abraã ſerui eius, filij iacob dilecti ei⁹. Ipſe dñs de⁹ nr̃, ĩ vniuerſa terra iudicia ei⁹. Meõr fuit in ſęculũ teſtamẽti ſui, vbi qd' mãdauit ĩ mille gñationes. Qd' diſpoſuit ad abraã, & iuramẽti ſui ad iſaac. Et ſtatuit illud iacob ĩ pceptũ, & iſrael in teſtamẽtũ æternũ. Dicẽs tibi dabo terrã chanaã, funiculũ hæreditatis vrę. Cum eſſẽt nũero breui, pauciſſimi et ĩcolæ ei⁹. Et ptrãſierũt de gẽte ĩ gẽtẽ, & de regno ad popl'm altũ. Nõ reliqt hoẽm nocere eis, & corripuit pro eis reges. Nolite tãgere chriſ-

tos meos, & i pphetis meis nolite malignari. Et vocauit
famē ſup terrā, & oē firmamētū panis cōtriuit. Miſit añ
eos viꝝ i ſeruū venūdat⁹ eſt ioſeph. Humiliauerūt i cōpe
dibus pedes ei⁹, ferrū ptrāſijt aiam ei⁹ donec veniret ỽbū
eius Eloqū dñi iflāmauit eū miſit rex et ſoluit eū, prīceps
poplorꝝ & dimiſit eū. Cōſtituit eū dñm dom⁹ ſuæ, & pri
cipē oīs poſſeſſiōis ſuæ. Vt erudiret prīcipes eius ſicut ſe
metipſū, & ſemē eius prudētiā doceret. Et itrauit iſrael in
ægiptū, & iacob accola fuit in terra cham. Et auxit popu-
lū ſuū vehemēter, & firmauit eū ſup inimicos eius. Con
uertit cor eorꝝ vt odirēt poplm eius, & dolū facerēt i ſer
uos eius. Miſit moyſen ſuū ſuū, aaron q̄m elegit ipſū. Po
ſuit i eis verba ſignorꝝ ſuorꝝ, & pdigiorꝝ in tra cham Mi-
ſit tenebras et obſcurauit, et nō exacerbauit ſmones ſuos
Cōuertit aq̄s eorꝝ in ſanguinē, & occidit piſces eorꝝ. Ædi
dit terra eorꝝ ranas, in penitralibus regū ipſorꝝ. Dixit &
venit cœnomia & ſciniſes, in oib⁹ finib⁹ eorꝝ. Poſuit plu
uias eorū grādinē, ignē cōburētē in terra ipſorū. Et pcuſ
ſit vineas eorū & ficulneas eorū, & cōtriuit lignū finium
eorū. Dixit & venit locuſta et bruchus, cui⁹ nō erat nūē
rus. Et cōedit oē fœnū i terra eorū, & cōedit oēm fructū
terræ eorū. Et pcuſſit oē priogenitū i terra eorū, p̄miciaa
oīs laboris eorū. Et eduxit eos cū argēto & auro, & non
erat in tribub⁹ eorū infirm⁹. Lætata eſt ægiptus i pfectio
one eorū, qa icubuit timor eorū ſup eos Expādit nubē in
ptectionē eorꝝ, & ignē ut luceret eis per noctē. Petierūt
& venit coturnix, & pane cœli ſaturauit eos. Diſrupit
petrā & fluxerūt aquę, abierūt in ſicco flumina. Qm̄ me

mor fuit v̄bi ſcti ſui, qđ habuit ad abraã puerum ſuũ. Et eduxit popl'm ſuũ in exultatiõe, & electos ſuos in lȩticia Et dedit illis regiones gẽtiũ, & labores popl'oꝝ poſſederũt. Vt cuſtodiãt iuſtificatiões ei⁹, & legẽ eius requirãt.

¶ Ti. haleluia haleluia· Hic itẽ pſalmus laus veteris ſynagogæ myſteria in ſymbolis occulta continens·

C Onfitemĩ dño qm̃ bon⁹, qm̃ in ſcl'm mĩa eius. Quis loq̃t potẽtias dñi, auditas faciet oẽs laudes eius? Beati q cuſtodiũt iuditiũ, & faciunt iuſtiam in oĩ tpe. Memẽto nři dñe in bñplacito popl'i tui viſita in ſalutari tuo. Ad vidẽdũ in bonitate electoꝝ tuorum, ad lȩtãdũ in lȩtiti gẽti as tuæ, vt laderis cũ hæ̃ditate tua. Peccauim⁹ cũ pribus nrĩs, iniuſte egimus iniqtatẽ fecim⁹, Prẽs nrĩ in ægipto nõ iutellexerũt mirabilia tua, nõ fuerũt memores multitudinis miẽ tuȩ. Et irritauerũt aſcẽdentes in mari rubo. Et ſalutauit eos propt̃ nomẽ ſuũ, vt notã faceret potẽ tiã ſuã. Et increpuit mare rubrum & exiccatũ eſt, & deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto. Et ſaluauit eos de manu odientiũ, & redemit eos de manu ĩimici. Et opuit aqua tribulãtes eos vnus ex eis nõ remanſit. Et crediderũt v̄b; eius, & laudauerũt laudẽ eius Cito fecerũt obliti ſũt opũ eius, nõ ſuſtinuerũt cõſiliũ eius. Et cõcupierũt cõcupiſcẽtiã ĩ deſerto, & tẽtauerũt deũ in inaquoſo. Et dedit eis petionẽ ipſorũ, & miſit ſaturitatẽ in animas eoꝝ. Et irritauerũt moyſen in caſtris, aaron ſãctũ dñi. Apta eſt terra & deglutiuit dathan, & opuit ſuper cõgregationẽ abiron. Et exarſit igĩs ĩ ſynagoga eoꝝ, flãma cõbuſſit peccatores Et feceřt vitulũ ĩ choreb, et adoraueřt ſculptile Et mutauerũt glã ſuã, ad ſſitudinẽ vituli cõedẽ

tis fœnū. Obliti ſūt deū q̄ ſaluauit eos q̄ fecit magnalia ī
ægipto mirabilia in terra cham, terrabilia ī mari rubro. Et
dixi ut diſperderet eos, ſi nō moyſes elect⁹ eius ſtetiſſet ī
cōfractiōe ī cōſpectu eius. Vt auerteret irā ei⁹ ne diſpde-
ret eos, & p nihilo habuerīt terrā deſyderabilē. Nō credi
derīt v̄bo ei⁹ & murmurauerūt in tabernacul ſuis, nō ex
audierīt vocē dn̄i. Et eleuauit manū ſuā ſup eos, vt pſter
neret eos ī deſerto. Et ut deiiceret ſemē eoꝝ ī natiōibus
& diſpgeret eos in regiōib⁹. Et iniciati ſūt beelphegor, &
comederīt ſacrificia mortuoꝝ. Et irritauerīt eū ī adiūētiōi
bus ſuis, & multiplicata ē in eis ruina. Et ſtetit phinees &
placauit & ceſſauit q̄ſſatio. Et reputatū ē ei in iuſticiam, ī
gn̄atione & genetionē uſq̄ ī ſēpitnū. Et irritauerūt eū ad
aq̄s cōtradictiois, & vexat⁹ ē moyſes pter eos, quia exa
cerbauerīt ſpm̄ eius. Et diſtinxit labiis ſuis, nō diſpdiderīt
gētes q̄s dixit dn̄s illis. Et cōmixti ſūt inī gēts & didice-
rūt opaeoꝝ et ſeruierūt ſcultilib⁹ eoꝝ, & factū eſt ill ī ſcā
dalū. Et īmolauerūt filios ſuos, & filias ſuas dæmōiis. Et
effuderūt ſāguinē īnocētē, ſāguinē filioꝝ ſuorū & filiaꝝ
ſuarū, q̄s ſacrificauerūt ſcultilib⁹ chanaā. Et īfecta ē terra
ī ſāguinibus & cōtamiata ē in opib⁹ eorū, & fornicati ſūt ī
adiūētionib⁹ ſuis. Et irat⁹ ē furore dn̄s ī populo ſuo, et ab
ominat⁹ ē hereditatē ſuā. Et tradidit eos in man⁹ gentiū,
& dominati ſunt eorum qui oderuut eos. Et tribulaue
rūt eos inimici eorum, & humiliati ſunt ſub manibus eo-
rum, ſæpe liberauit eos. Ipſi autem exacerbauerunt eum
in conſilio ſuo, & humiliati ſunt ininiquitatibus ſuis. Et
vidit cum tribularentur, & audiuit orationem eorum.

Et memor fuí teſtamenti ſui, & pœnituit eũ ſecũdũ mul
titudinẽ miſericordiæ ſuæ. Et dedit eos in miſericordias,
in conſpectu omniũ qui ceperant eos. Saluos fac nos dñe
deus nr̃, & congrega nos de nationibus. Vt confiteamur
noĩ ſancto tuo, & gloriemur in laude tua. Bñdict⁹ dñs de⁹
iſrael a ſęculo & uſq; in ſęculũ, & dicet oĩs popł's, fiat fiat

¶ Ti. Haleluia. Pſalmus, laus diuina de Christo domino, de populo re-
dempto, de ſynagoga ad fidem ſalutaris conuertenda cõtinẽs ꝓphetiã.

COnfitemini dño quoniam bonus, qm̃ in ſæ
culũ miricordia eius. Dicant nũc qui redẽp
ti ſunt a dño, quos redemit de mauu inimici
& de regionibus cõgregauit eos. A ſolis o
tu & occaſu, & aquilone & mari. Errauerũt in ſolitudine
in inaquoſa, uiam ciutatis habitaculi nõ inuenerunt. Eſu-
rientes & ſitientes, aĩa eoꝝ in ipſis defecit. Et clamauerũt
ad dominum cũ tribularentur, & de neceſſitatibus eoꝝ
eripuit eos. Et deduxit eos in uiam rectã, vt irent in ciui-
tatem habitationis. Confiteãtur domino miſericordię ei⁹
& mirabilia eius filijs hoĩm. Quia ſatiauit aĩam inanẽ, &
aĩam eſurientẽ ſatiauit bonis. Sedẽtes ĩ tenebris & in vm
bra mortis, vinctos ĩ mẽdicitate & ferro. Quia exacerba
uerunt eloquia dei, & conſiliũ altiſſimi irritauerũt. Et hu
miliatum eſt in laboribus cor eoꝝ, ĩfirmati ſũt nec fuit qui
adiuuaret. Et clamuerunt ad dñm cũ tribularẽntur, & de
neceſſitatibus eoꝝ liberauit eos. Et eduxit eos de tene-
bris & vmbra mortis, & vincula eorũ diſrupit. Confitean
tur dño miſericordię eius, & mirabilia eius filijs hoĩm.
Quia contriuit portas æreas, & vectes ferreos cõfregit.
Suſceptt eos de via iniquitatis eoꝝ, propter ĩiuſticias eñ

ſuas humiliati ſunt. Omnem eſcam abominata eſt anima eorum, & appropinquauerunt uſq; ad portas mortis. Et clamauerũt ad dominum cum tribularentur, & de neceſſitatibus eorum liberauit eos. Miſit uerbum ſuum & ſanauit eos, & eripuit eos de interitionibus eorum. Confiteantur domino miſericordiæ eius, & mirabilia eius filijs hominum. Et ſacrificent ſacrificium laudis, & annuntiẽt opera eius in exultatione. Qui deſcendunt mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis. Ipſi viderũt opera domini, & mirabilia eius in profundo. Dixit & ſtetit ſpiritus procellæ, & exaltati ſunt fluctus eius. Aſcendunt ad cœlos & deſcendunt uſq; ad abyſſos, anima eorꝫ ĩ mal' tabeſcebat. Turbati ſũt et muti ſũt ſicut ebri⁹, & oĩs ſapientia eorũ deuorata eſt. Et clamauerũt ad dominum cum tribularentur, & de neceſſitatibus eorũ eduxit eos. Et ſtatuit procellam eius in aurã, & ſiluerũt fluctus eius. Et lætati ſunt quia ſiluerunt, et deduxit eos in portũ uoluptatis eorum. Confiteantur domino miſeticordiæ eius & mirabilia eius filijs hominum. Et exaltent eum in eccleſia plebis, & ĩ cathedra ſeniorum laudent eum. Poſuit flumina in deſertum, & exitus aquarum in ſitim. Terrã fructiferam in ſalſuginem, a malitia inhabitantium in ea. Poſuit deſertum in ſtagna aquarum, & terram ſine aqua in exitus aquarum. Et collocauit illic eſurientes, & conſtituerunt ciuitatem habitatiouis. Et ſeminauerunt agros & plantauerunt vineas, et fecerunt fructum natiuitatis. Et bñdixit & multiplicati ſunt nimis, & iumenta eorum non minorauit Et pauci facti ſunt, vexati ſunt a tribulati

one malorũ et dolore. Effuſa eſt contẽtio ſuper prĩcipes, & errare fecit eos in inuio et non in via. Et adiuuit paupe rem de inopia, & poſuit ſicut oues fãilias. Videbunt recti & lætabuntur, et omnis iniquitas oppilabit os ſuũ. Quis ſapiẽs et cuſtodit hæc, & intelliget miſericordias domini.

Finis.

¶ Impreſſum Coloniæ in ædibus Conrardi
Cæſaris, in vico qui venter felis, vulgo
Katzenbuch dicitur. Anno Chriſti
incarnati. M. D. XVIII. quinto
idus Nouembres.

Univ. Bibl. München

Hic [illegible] fecit [illegible] Herinnerung

[illegible]

[illegible]

Den Alten schrifft ist [illegible]

[illegible]